

Serdar Ünal

- şiirler -

Yayın Tarihi:

11.9.2009

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Serdar Ünal (1991-)

1991 yılında Ankara'nın Yenimahalle ilçesinde doğdu.İlköğrenimini Ankara'nın Sincan ilçesinde eğitim vermekte olan Yüzüncü Yıl İlköğretim Okulunda gördü.Sekiz yıllık eğitimin sonunda lise hayatını Ankara'nın Sincan ilçesi Fatih semtindeki Selahattin Akbilek Lisesinde devam ettirmektedir.On iki yaşından itibaren okumak ve yazmak felsefesi ile şiir yazmaya başlamıştır.Şimdi Ankara'nın Sincan ilçesinde yazmaya ve okumaya devam etmektedir.

Adam Dediğin

İçki içecek kardeşim, sigara da.
Dünyevi zevkleri tadacak bir kere.
Hangi ortama ne gider bilecek.

Oynamayacak öyle artist gibi,
kıkırdamayacak kadın gibi,
kocaman kahkahalar savuracak etrafa kendinden emin,
nerede gülünür, nerede yas tutulur bilecek...

Bakışıyla kılcal damarlarına titretecek
Dokunuşuyla ter boşanacak etinden
Korkuyla değil ama minnetle sokulacaksın koynuna...

Aşk olacak aşk adam dediğin tepeden tırnağa, aşk...
Koyacak rakı balığı ortaya birde soğan kırdı mı yanına...
Şarkılar söyleyecek en neşelilerinden
Yahut en kederlilerinden gidecek bizimki...

Adam dediğin yazın buz gibi, kışın soba gibi olacak.
Ne çok şişman olacak, ne zayıf kuru bir şey, ne çok kısa ne çok yakışıklı...
Normal ama her şeye aykırı olacak
Sıkmadan sıkıştırarak, baymadan bayıltacak, ezmeyecek ruhunu anlıyor musun?
Sarsacak ama sarsıntın depresyondan olmayacak...

Adam dediğin önce kendi olacak
Ne başka birini taklit edecek ne de itaat edecek
Adam dediğin sayacak da, sövecek de, kıracak da, kırılacak da kardeşim...

Adam dediğin sevecek ama dedim ya
Adam gibi sevecek
Adam gibi...

Serdar Ünal

Anlasana

Bir haykırış ya da bir itiraf bu
Kalbimin sesi diyelim biz ona...
Duygularımı dize yaptım anlasana

İlk görüşte uçuşan yüreğimi
Tutmaya çalıştığımda gözlerin
Gözlerin geldi aklıma
O can alıcı o yıkıcı gözlerin
Gözlerine vuruldum anlasana

Ellerin hani pamuktan yumuşak
Dokunsan tenim sararacak
Tutmasam yüreğim bedenimden kopacak
Bağlanmak istiyorum sana anlasana

Ya saçların
Rüzgârda ahenkle dans eden
Bakışları üstüne çeken
Ah bir dokunsam o saçlara
Bir koklasam
Dokunmak istiyorum sana anlasana

Nefesin beni benden alan nefesin
Seninle aynı yerde yaşamayı bile bana kabul ettiren
Nefesin...
Nefesine muhtacım anlasana

Senin için okur senin için yazarım ben
Senin için çizerim ben
Senin için yok olurum ben
Senin için yoktan var olurum ben
Senin için adam olurum ben

Anlasana Seni Seviyorum Ben...

Serdar Ünal

Artık Git

Suskunluğun en güzeli düşünmek
Düşünürken hayal etmek ileride olamayacak çoğu olayları
Yaşamak ne kadar tuhaf değil mi?
Yaşanması bir o kadar güç bir o kadar da tatlı hayallerde
Senden kesitler aramak onları bile sana sunmak
Kızıp köpürmek kurulan hayallere sitem etmek
Hepsi sen bitmediğin için...

Artık git ne olur
Çık içimden ne biliyim
Öl öldü desinler acını yaşıyım
Ya da evlen çoluğa çocuğa karış
Seni seven bir eşin olsun
Yeter ki bende bit ne olur...

Serdar Ünal

Bak Ne Güzel

Dün gördüm yine seni onunla
Ağlarım sandım ağlayamadım
Birden bir tebessüm belirdi yüzümde
Bak ne güzel,unutmuşum seni
Bak ne güzel,silmişim seni

Kanayan yaramdın oysa
Her gece aldığıım alkol
Sarhoşken düşüp sızdığıım koydun
Ama ağlarım sandım ağlayamadım
Bak ne güzel,unutmuşum seni
Bak ne güzel,silmişim seni

Kalpde artık tasam değilsin
Sen bu bedenden büyük bir temizliksin
Haykırsam,artık değmezsın
Ağları msandım ağlayamadım
Bak ne güzel,unutmuşum seni
Bak ne güzel,silmişim seni

Şimdi bende bir hiçsin
Adını duyunca tepki vermediğimsin
Şunu bil artık umrumda değilsin
Bak ne güzel bende bitmişsin...

Serdar Ünal

Belkime...

Hiç aklımda yoktun ta ki bugüne kadar
Düşlerime girmeyen bir kadındın kim bilir
Kaçınıcı isteğimsin bu hayat da

Elimden gelen hiçbir şey yok
Sana sevdiğimi söyleyemiyorum
Biliyorum seviyorum

Ama saklamak zorunda olduğum
Duygusun

Derim, kemiğim kısaca her yerime işlemişsin
Hoşlanıyor muyum seviyor muyum bilmiyorum
Engeller dolu aramızda sayamıyorum
Her saydığımda imkânsızlığını görüyor
Vazgeçiyorum
Sense kim kim diye soruyorsa mesajlarında

Ellerim varmıyor ben yazmaya

Benim o demeye çekiniyorum
Senden değil onlardan bunlardan şunlardan
Kim ne söyler umurumda mı sanki
Benim korkum seni kaybetmek

Bu yılda açılmam sana anlaşılın
Olsun önümüzde ne yıllar var
Yarası bağrımda çığır açın
Belki seversin sende

Belki anlarsın sende
Ne biliyim belki
Belki her şeyim olursun
Kadınım olursun bir gün
Kim bilir...

Serdar Ünal

Benim...

Bahçelerim var benim
En güzel çiçekleri yetiştirdiğim
Gökyüzüm var benim
Yıldızların en parlak olduğu
Duygularım var benim
En karmaşık olanlarından

Anlaşılması güç bir kalbim var benim
Anlayanı olsa feda edebileceğim
Saatlerim var benim
Dakikası dakikasını tutmayan
Derdim yok ama
Dert yaratacak birçok konum var benim
Beni benlikten çıkaran

Akacak gözyaşlarım var benim
Akıtanı belli olmayan
İçimde öyle bir ben var ki benim
Benim bile bilmediğim
Ellerimde öyle bir sihirli değnek var ki benim
Benim olanı anlatmayı bekleyen kalemim...

Serdar Ünal

Bir Ölüden Farksız

Bugün öyle bir gün ki
Gidişinin çanı çalıyor kapımda
Uçan güvercin bile ayrılık şarkımızı mırıldanıyor camımda
Oysa ne çalan çanın bana bir kastı var nede mırıldanan güvercinin

Bugün öyle bir sabahki
Güneş doğmak bilmiyor odama
Radyoda bir Yusuf Hayaloğlu şiiri
Beni düşün unutma dizeleri
Oysa biliyorum unutmuşundur sen beni

Bugün öyle bir katranımsı geceki
Ve bir o kadarda acı bir soğuk var ki dışarıda
Sorma gitsin
Şanki yarın sabaha bir ölü gömeceğiz içimizden
Üşüyorum, titremeye başlıyor ellerim
Buna rağmen ilk yine seni düşünüyorum
Üşümüşmüdür oda diyorum

Ve yine sabah oluyor
Bu sefer uyanamayan ben oluyorum
Sensizliğin ikinci gününe alışamadığımı anlıyor
Açamadığım gözlerimin içindeki karanlık da ağlıyorum

Minareden sela veriliyor
Hocanın dediğine göre ölen benim
Oysa yaşıyorum yatıyorum ya içerde
Hoca nasıl bilirdiniz diyor dostlara
Onlarda iyi bilirdik diyor
Allahım nasıl bir rüyadır bu
Bir sıçrayıştır uyanıyorum
Yanıma bakıyorum hala yoksun
Bir ölüden farksız olduğumu işte o zaman anlıyorum

Serdar Ünal

Boşu Boşuna

Yaratılmışım topraktan
Can verilmiş yaratandan
Ben acı çektikten sonra
Verilen can boşu boşuna

Yağdırmış yağmuru gökyüzünden
Gir de altında ıslan diye...
Ben o yağmurda yarla ıslanamadıktan sonra
Yağdırılan yağmur boşu boşuna

Gül yaratılmış dikenini ile
Hani derler gülü seven dikenine katlanır diye
Benim sevdiğim olmadıktan sonra
Gül yaratılmış boşu boşuna

Aşk denilen bir şey türemiş
Herkesin acı çektiği...
Ben aşkı yaşayamadıktan sonra
Aşk yoktan türemiş boşu boşuna

Ne takanı vardır ne dinleyeni
Berduştur bilinmez derdi
Sen yaz serdar beyefendi
Yazılan okunmadıktan sonra
Boşu boşuna...

Serdar Ünal

Bu Gece Aklıma Gelmeyecektin

Öyle ya da böyle
Gitmeyecektin...
Beni benimle bırakım
Yüreğime hasreti değdirmeyecektin

Her defasında bende anılmayacaktın
Adımın yanında adını barındırmayacaktım
Aksa da yaşlar gözlerimden
Ben o yüzü gözlerimde canlandırmayacaktım

Ey sevgili;
Bize bunu yapmayacaktın
Kalbi yetim bırakmayacaktın
Alıştırdım yokluğuna
Alıştırdım da
Bu gece düşlerime girmeyecektin
Bu gece aklıma gelmeyecektin...

Serdar Ünal

Buda Herşey Gibi Yarım Kalsın

Seni sana rağmen yaşadım ben
Hep kaçak hep eksikliklerle dolu
Bir yerini tamamlasam kendimde
Mutlaka başka bir yerimden açık veriyordum...
Tamamlamaya çalıştıkça senin gözlerinde
kaybolup gidiyordum.
Ben bedenine değil ruhuna taliptim
O yüzden zorlanıyordum ya...

Ben aslında keşfedilmiş bir adanın değil
Yeni keşfedilecek bir kıtaya sevdalıydım
Yola çıkmıştım bir kere dönüşü yoktu
Sen öyle konuşuyordun ki
Her seferimde bu yolda duraksıyor
Geriye dönüp bakıyordum
Ve hala en başta olduğumun
Hala seni ilk gördüğüm zamanda olduğumun
farkına varıyordum
Gün geçtikçe daha çok kaçıyordun benden
Öyle kaçıyordun ki
İmkânsızın oluyordun
İmkânsızsın benim için...

Serdar Ünal

Çıldırmişçasına

Çıldırmişçasına kavga etmek istiyor yüreğim
Zamanla,
Mekânla,
Ne biliyim belki hesabı isteyen garsonla...

Çıldırmişçasına haykırmak istiyor yüreğim
Sokakta
Dağda
Ne biliyim belki bir bayırda...

Çıldırmişçasına içmek istiyor yüreğim
Meyhanede
Kaldırımlarda
Ne biliyim belki bir koyda...

Çıldırmişçasına sevmek istiyor yüreğim
Şusarcasına
Ağlarcasına
Ne biliyim belki yakarcasına

Çıldırmişçasına atıyor yüreğim
Öldüresiye
Bitiresiye
Ne biliyim belki sensiz geçen zamana...

Serdar Ünal

Daha On Yedisinde...

Doğduğumda
Kayıplarda olduğunu varsaydığım dünyanın
Tam ortasına atılmış daha on yedisinde bir delikanlı
Hayatın bütün yüzlerini görmüş
İki yüzü harici gerisi sırt dönmüş

Evden ilk kavgaları duyuldu
Oysa daha on yedisindeydi karışık fikirleri
Çatışma içerisindeydi içindeki ikileme
Her gün yerine getirdiği
Sabah çık akşam eve gel görevi
Sıkmıştı onu

İlk kaçışını yaptı, evden nereye giderdi
O daha on yedisindeydi
Hava desen berbat
Sokaklar desen
Köpek bağlasan durmaz misali
Bu oğlan ne yapmalı şimdi

İlk kavgası başladı hayatla
Sonra sokak kavgası...
Hayat acımadı ona
Oysa daha on yedisindeydi
Yapılırmıydı be hayat
Bir gence iki darbe birden vurulurmuydu

Yoruldu artık kaldıramaz oldu
Sahilde bi banka uzandı titriyordu
Dikti gözlerini yıldızlara
Başladı ağlamaya
Dayanır mı yürek buna
O daha on yedisindeydi
Anacığı geldi aklına
Sonra kardeşleri ve
Adam gibi adam dediğı babası
Uyuya kaldı oracıkta

Para kazanmalıydı
Kanun böyleydi
Oysa daha on yedisindeydi
Yeni tanıştıyordu işle
Camını siliyordu
Kırmızıda duran arabaların

Bir iki öyle devam etti
Ertesi gün evine acı haberi geldi
Alkolden leş gibi kokan
On sekizinde bir gencin kullandığı araç bizimkine çarpmıştı
Yapılırmıydı
O daha on yedisindeydi
Ne acelen vardı Azrail kardeş

Hadi her Şeyden vazgeçtim
On sekizinde bir gencin ölümüne neden olması
Yakışmadı on yedisinde
Ve yaşı kaddarda çekmiş olan
Delikanlıya

Serdar Ünal

Dert Etme

Ne acılar yaşamışım bu bedenle
Katlanırım buna da
Sen beni dert etme

Gidişin koymaz bana
Nereye ya da kime gidersen git
Aklın bende kalmasın
Ben başımın çaresine bakarım
Sen beni dert etme

Bırak da kendi kendime yaşayım
Alıştım yalnızlığa, gurbete sılaya
Sen keyfine bak oralarda
Sakın ama sakın
Beni dert etme

Dert etme ki yüzün gülsün
Dert etme ki yanındaki üzülsün
Dert etme ki sevdamız bitsin
Sen beni dert etme...
Dert etme ki
Yaşayabileyim...

Serdar Ünal

Diğer Yarım

Sabaha karşı nerden çıktığı bilemedim
Geldin aklıma yine
Gülüşün,öpüşün,sevincin,hüznün her şeyin
Sen giderken dinlediğim plağı tekrar çaldırmaya başladım
Ben bu kez yokluğuna ağladım diğer yarım

Yüzüme vurduğum suda nefesinin soğukluğu
Karşımdaki buğulu camda giderken yazdığın elveda yazısı
Ne gülebiliyorum nede sevine biliyorum
Bir yanım eksikken hiçbirinden zevk alamıyorum
Diğer yarım

İsmi cismi ne biliyim adresini sorsalar söyleyemem
Dedim ya unuttum
Hatırla deseler hatırlayamam
Dedim ya yoruldum
Ben ben olmak dan çıkmışım
Anladım
Nerdesin söyle nerdesin
Diğer yarım

Serdar Ünal

Dokunma Bana

Bitirdik sevdamızı bitmez dediğimiz aşkımızı
Yüzüm gülmez artık gidişin çok acı
Veda ederken gözlerim sana titriyordu sözcüklerim
Ağızmdan çıkan sözleri hatırlıyorum da
Bir tek dön diyememişim sana

Biz diye bir şey kalmadı artık
İki yabancıyız meçhule giden yolda
Yeni aşklar belkide yeni hüznler bekliyor bizi
Giderken dokunma bana
Kokun sinmesin hiçbir yerime
Senden bende kalan olmasın

Bittiyse sözler artık git
Git ki bakıyım bende arkandan
El sallamam bilirsin
Ama köşeyi dönene kadarda beklerim

Dokunma bana
Ölürüm dokunursan
Bırakmam git demem
Elimden geleni yapar bu aşka son verdirmem
Dokunma bana yalvarırım
Dokunduğun o an ben biterim...

Serdar Ünal

Emeğimsin

Sen gündüzüm gecem
Yazım kışım son ve ilkbaharımsın
İlk sersemleyişim uykusuz kalışım
Okuldan kaçışım ilk arabesk dinleyişimsin

Uykusuz kalışım sebepsiz ağlayışım
Parasız kalışım okuldan eve yürüyüşümsün
İlk isyan edişim
Arkadaşlarımla ilk kavgamsın

Evden kaçışım sigara denen illele tanışıklığım
Firari gecelerim
İlk rakı içişim
Sarhoşken ilk sayıkladığımınsın

Rüyam arzum dileğim
Müdürden ilk tokat yiyişim
Döktüğüm gözyaşım
Duvara yumruk attığımda
Elimden akan kanımsın

Herkesten esirgediğim
İçtiğim suyum soluduğum havamsın
Sen dilim, sözcüklerim, cümlelerimsin
Dünyadaki en değerli hazinem
Anlayacağın emeğimsin...

Serdar Ünal

En Sevdığım Yağmurum...

On yedi yaşımın en dost hane yanısın
Mutluluğumu hüznümü derdimi paylaştığım arkadaşım
Çoğu zaman sırdaşımsın
Dertlerimin dermanı
Hep gülen yanımsın

Annemden sonra kahrımı çeken sensin
Sen bir tanesin
Tatlımı tatlı bir o kadar da sinirlisin
Senin gülen yüzünü melekler hiç hüzünlendirmesin

Kimi zaman ablam olursun kimi zaman kardeşim
Bazen döversin sonra dayanamaz acıdı mı dersin
Bunu da bilmelişin
En sevdiğim yağmurum sensin...

Serdar Ünal

Eyvallah Dostum

An gelir
Güleriz ağlarız üzülürüz
An gelir
İçeriz söveriz dökeriz
Hiç bir zaman ah etmişliğimiz olmamıştır
Birbirimize
Kimi zaman birlikte dayak verdik
Bazen de birlikte dayak atardık
Zıtlığımız bile bir olmuştur seninle

Ben hep dertlerimle mutsuz ederken seni
Sen hep güldürmeye çalışırdın beni
Ah dünya hiç bakmadın ki yüzümüze derken bile
Hep yüzümdeki gülümseme senin eserin olurdu

Okulda hep aynı sıralarda büyüdük
Aynı kızlara baktık hepte kızlardan aynı kızı yedik
Kaderimiz birdi be birader
Ben ağlayınca sende ağlardın
Hat da ağlamakla kalmaz ağlatanı arardın
Adam gibi adamdın anlayacağın

Hep birbirimizi kollardık
Zarar verecek davranışlardan kaçınırdık
Mahallede kabadayıydık
İki hatun görünce ne kabalığımız kalırdı ne de dayılığımız
Ah be ne kızlar sevdik
Oysa hiçbiri yok şuanda

Biz bize kaldık be birader
Her zaman içtiğimiz meyhane bizi bekliyor yine
Bizim kırık masaya da bizden başka bakan da yok
Kaset Orhan Babadan çalıyor
Hep beraber Batsın bu Dünya diyoruz

Sarhoş oluyoruz başlıyoruz saçmalamaya
Bir temiz dayak yiyor
Uslanmıyor
Mahallenin en belalı ablasına sarkıntılık yapıyoruz
Sen saksıyı yerken kafana ben sızıp kalıyorum kenara

Sabah oluyor hatırlamaya çalışıyoruz geceyi
Yediğimiz dayakları topluyoruz
Gülüyoruz
Sonra ben sana iyi ki varsın dostum diyorum
Sen bana aynen cevap veri yosun

Hayatıma kattığın sevinçlerinle
Birlikte atlattığımız dertlerimizle
Yeniğimiz dayaklarımızla
İyi ki hayatımdasın dostum
Her şey için eyvallah dostum

Eyvallah...

Serdar Ünal

Gece Ve Kayba Değer

Gecenin on ikisi başlamamış ki gece
Tepemde uçuşan kuşa benzer canlı türü de nesi
Benim gibi gececi yarasanın birisi

Rüzgâr da esiyor bastırıyor sanki
Bana inat
Belim de tutuldu tutulacak

Aya bakıyorum dönüyorum
Bir kendime bir sana bakıyorum bulamıyorum
Neyi der gibisin sanki duyuyorum

Kaybettiklerimizi toparlamak içindi
Bu geceki üşüyüşüm
Ama toparlayamadık kaydı yine
Beyindeki soğancığın tekerleği
İyimi...

Serdar Ünal

Gökyüzü Gel Der

Sen yokken bur da
Gökyüzü gel der bana
Nasıl olur seni bırakıp gitmek yeryüzünde
En iyisi sen de gel benimle

Orada yaşayalım yaşanacak ne varsa
Hangi güzellikler olacaksa hayatımızda orada oluversin
Yağmurun altında ıslanmak varken
Bir kerede biz yağmurun üstünde olalım
Ne dersin

Sonsuzlukla bütünleşelim
İkimizin gökyüzü olsun fenamı olur
Bulutlardan kalp yaparım sana
Sende izlersin

Gökyüzü gel der bana
Bende sana
Haydi, tut elimden katıl bu çılgınlığa
Bize ait bir gökyüzümüz olsun
Bu fani dünya da...

Serdar Ünal

Harbiden

Delicesine haykırırcasına ölürcesine
Harbiden doluyum sana, boşalamıyorum
Sıkıyorum ya çatluya çağım ya da patlıya çağım
Ama sensiz ben kaç yıl daha yaşayacağım
Kafamı taşa duvara nerelere vuracağım

Uzaktan şakayla karışık değiniyorum
Bendeki namız yoklamak
Canım diyorsun ya bitiyorum
Ulan de diyorum haykır
Sonra diyorum
Gönül sen ufaktan kaykıl

Benim olabilme ihtimalin yüzdelerde değil
Bilmelisin ki içimde boş bıraktığın
Bakışlarını dokundurmadığın hücrem kalmadı
Az biraz değil ki epeydir tanıyorum seni
Bendeki duygular daha yeni yeni

Harbiden boş değilim sana
Hoşlanıyorum
Ben kendimi bildim bileli
Adam gibi birine
Şiir yazıyorum
Harbiden dokunduruyorum
Anlamazsan bir çare
Söylerim belki günün birinde

Serdar Ünal

Hüzün Gecesi

Soğuk karanlık bir kış gecesi
Sokağın başında yanıp sönen bir lambanın altında
Sensizliğimin hüzün gecesi
İçimi ürperten bir serinlik
Buna birde sensizlik eklenince
Fırtına poyraz ne ararsan oluyor gecemde

Lambanın her sönüşünde hasretine sanki bir saat daha ekleniyor
İçimi ürperten serinlik her tarafıma işlemeye başlıyor o an
Ellerimi sürtüyorum birbirine faydasız kalıyor
Nafile
Sıcaklığını aramaya başlıyorum kaldırım taşlarında

Gözümün önünden biz bir film şeridi olarak geçiyoruz
Hiç çaresiz kalmamıştım oysa ben daha önce
Of hüzün gecesi, sensizliğimin hüznünün gecesi
Aramızda kalsın paylaştıklarımız
Yâre söyleme

Serdar Ünal

İçimde Öyle Bir Sen Var Ki

İçimde öyle bir sen var ki sorma gitsin,
Gülüşün, gözlerinin yeşili delirmemin sebebi
Şesin müzikalim, nefesin varlığım
İçimde öyle bir sen varsın ki
Sanki beni ben yapansın

İçimde öyle bir sen var ki
Bıraksam çıldırtacak beni
Tutamıyorum çenemi
Allahtan kendime ara sıra hâkim oluyorum da
Söylemiyorum hoşlandığım o güzelin sen olduğunu

İçimde öyle bir sen var ki
Ben deyim çocuk sen de adam olmaz
Ama emin ol bir çocuk da bir adam da
İçimdeki senin bana yaptığını yapmaz
O nasıl bir duygudur, o nasıl bir hissettirmedi ki
Duramıyorum
Daha kaç yıl söylemeden dururum
Bilemiyorum

İçimde öyle bir sen var ki
O sen hiç gitmesin
İçimde öyle bir sen var ki
Sana olan duygularım değişmesin
Ve öyle bir ben var ki
Sevemem diyemezsin

Serdar Ünal

Kapatma Gözlerini

Hayır, dur yapma
Kapatma gözlerini
Dayanamaz yıkılırım şuracıkta
Gözlerimden akan yaş değil kan olur o an
Bağırır bütün dünyayı başıma toplarım
Sonra tımarhanelik olur
Arkandan bende gelirim

Gitme beni bizi bırakma
Ne olur ölme diren
Direnmek yaşamaktır
Güzel günler göreceğiz
Daha ne aşk şarkıları söyleyeceğiz birbirimize
Ne dizeler yazacağım sana

Dayan sen nelere dayandın bunca zaman
Kapandım dizlerimin üzerine sıkıyorum dişlerimi
Şimdi zamanı değil çekip gitmelerin
Geri dönüşü olmayan o yola girmenin
Yol yakınken dön ne olur

Seviyorum seni ilk günkü gibi
Hat da daha çok ölesiye
Hayır, ölmek de nerden çıktı
Yaşa sevgili ölme
Tut ellerimi yeniden
Ne olur yaşa kadınım
Beni bir başıma çaresiz bırakma buralarda
Sensiz hem ne ederim
Bir şey gelmez ki elimden

Seni kefene saramam
Ben daha doymadım ki sana
Kara toprağa hiç bırakamam
Kapatma gözlerini aç
Aç ne olur
Seni Seviyorum
Beni bırakma

Serdar Ünal

Kimsesizliğimdekiler

Yokluğun da hissettiğim acılarım
Hasretliğim, gözyaşlarım
Bizimkiler, yani biz olduğumuzdakiler
Kalmadı bende sen gidiñce
Bu saydıklarım kimsesizliğimdekiler

Sabah akşam gözyaşlarım misafirim oluyor
Bol bol ağlıyoruz
Akşam sabah hasretin uğruyor
Efkârlanıp içiyoruz
Bide günde üç öğün acılarım
Aç tok fark etmeden canımı yakıyor

Dedim ya;
Bizimkiler, yani biz olduğumuzdakiler
Kalmadı bende sen gidiñce
Ben artık kimsesizliğimdekilerle yaşıyorum
Yaşamak denirse

Serdar Ünal

Mahur Şair...

Seni anlatmak dünyanın en zor işi
Belki de kalemimin işi
Yaza yaza bitmeyecek.

Güzelliğini kâğıda yansıtmak zor olacak
Elbet bu mahur şair onunda bir yolunu bulacak
Kalbini çıkaracak içini açacak
Geçmişini silip geleceğini inşa etmeye kalkacak
İşte o zaman o sen olacak

Ya dağılayacak yaralarını
Ya da kapatacak yaralarını
El uzatıp kaçmayacak
Tuttu mu elini
Bırakmayacak

O mahur şair bunu hep yapacak
İçine açıp bakacak
Geçmişini ya silecek
Ya da geleceğini inşa edecek
Ama unutma o mahur şair
Şiirlerine
Hep senden bir şeyler ekleyecek

Serdar Ünal

Mavilikler

Deniz, gökyüzü deniz altı deniz üstü
Mavilikler içinde oradaki hayat
Ah yaşamak vardı şimdi o sularda
Özgürce dolaşmak
Boğulmadan açılmak

Gökyüzü
Maviliklerin prensi
Uçmak vardı senin kucağında
Özgürce kanat çırpamak
Asla tutsak olmamak

Hey gidi mavilikler
Özgür siz de yaşayanlar
Oysa ne çekiyor dünya da insanlar
Keşke hepimiz sizin misafirleriniz gibi
Özgür olabilsek
Özgürleştirebilsek dünyayı
Ve nice maviliklerimiz var desek
Ne güzel olurdu...

Serdar Ünal

Meçhulüm

Kimse ama kimse sevilmiyor
Nasıl bir tutkudur bendeki bilinmiyor
Sen başka hayal bahçelerinde koşarken
Benim bedenim toprak oluyor

Yaşarken ölmek gibi
Unutmaya çalıştığım sevdan üzerine sevda hayalleri kurmak
Oysa seninle aşk üzerine hiç geçmişimiz olmadı
En son yağmurda yürümüşlüğümüzü hatırlıyorum
Birde ilk şiirlerimi, o deli çağın kâğıda yansıttıklarını

Sen şimdi geçmişim oldun ya da olacaksın
Başka seçeneğimiz mi var
Bunca yılın sonunda bir şeyin farkına vardım
Unut demek gerçektede dile kolaymış

Ben toprağıma yeni tohumları filizlendirmeye çalışırken
Sen o bahçede gezmeye devam et
Sevdalı başın hiç ağrımasın
Bir de çocukların olsun sana benzesin hepsi de

Ah be meçhulüm benim
En deli çağım
Sevmek kadar güzel bir o kadar da acı duyguların
İki zıt kutbundayız
Sana sevdalar kucak açmış beklerken
Ben eyvallahım ı çekip
Mutlu olmadı dilerim

Serdar Ünal

Odasında Yoktu

Evde sersem bir herif
Sızmış kanepenin üzerine sabahlamış belli
Elinde kadehi, kan içindeydi gözleri

Uyandı farkettiler birşeyin yokluğunu
Merdivenlere doğru koşmak istedi
Ama ayakta duracak hali yoktu

Seslendi ses gelmedi yukardan
Çaresizdi haykırışları ama o bilemedi
Tekrar, tekrar seslendi
Ama ses gelmedi

Fırlattı elindeki kadehi
Son bir kuvvetle çıktı yukarı, girdi odaya
Ama yoktu odasında yoktu;

Herşeyim dediği, gözbebeği
Kıyamadığı, koklayamadığı, doyamadığı
Bunalrın yanına habersizce eklenen
Birde;
Unutamadığı

Odasında yoktu, yoktu kahretsin
Allah onu affetsin...

Serdar Ünal

Öpülesi Gözlere

Ah o bakış o gülüş
Nerdedin bunca zamandır
Hangi gül bahçesinde kiminleydin
Masum yüzünde çocukluğundan kalma tebessüm
Belirtileri...

Ah gamzelim
Adını bile bilmem senin
Tek bildiğim gözlerin
Uzaktan uzaklardan bakınca daldığım gözlerin
Renklerini çıkartamadığım güzelliklerin
Ya mavi ya yeşil
Ne fark eder ki ikisi de gönlümü yakar perişan eder

Gülüşüne ne demeli
Benim tüm sıkıntımı alan gülüşüne
Sen gülünce bende gülüyorum nedensiz
Her şeyden vazgeçiyorum
Gözlerine baka kalmak
O gözlere o eşsiz güzellikleri
Doya doya izlemek istiyorum
Ve her ne kadar sahiplerini tanımasam da
Ben o öpülesi gözlere
Vuruluyorum

Serdar Ünal

Rastgele

Delidir gönül atsan atılmaz satsan satılmaz
Adam olmaz...
Durulsa ah keşke durulsa ama nerde
Su durulur bizim gönül durulmaz
Ya da su uyur bizim gönül uyumaz

Yakıcıdır bu keratanın acısı
Pimi çekilmiş bomba gibi
Ortalığı karıştıranların başını çeker kimi zaman
Kimi zamansa ağrısız başa ağrı çektirir

Gönül bu ya sökeceksin
Bağlayacaksın oltaya
Çıkacaksın sonra
Boğaz içi denen köprüye
Salacaksın aşağıya
Sonra diyeceksin
Haydi gönül rastgele
Bu sözler sana az bile...

Serdar Ünal

Sen De Mi?

Karanlık geceden bir avuntu kaldı kulaklarımda
Yalnız bakıyorum artık gökyüzü denen deryaya
Sonumuz olmaz onlar gibi derdin ya
Sen de mi, sen de mi yalancı çıktın.

Ben yalanı sende sevmedim
Kalbimde bir düş çizdim
Onu da yerle bir ettin
Sen de mi, sen de mi yalancı çıktın...

Vurup gitsen bu kadar dokunmazdı bana
Hakkımı helal eder çeker giderdim o an
Hepsinden daha fazla bana koyan
Sen de mi, sen de mi yalancı çıktın...

Ardından ağlarsa namerttir gözlerim
Nerde o eski sözlerin
Sen hani terk etmezdin
Sen de mi, sen demi yalancı çıktın...

Artık sürersin bensiz sefanı
Ne an anılarımızı, ne de adımı
Sen, sen devam ettir yalanını
Sen de mi, sen de mi yar olamadın.

Serdar Ünal

Sen Ve Ben

Herkes dört gözle tatili beklerdi
Bense okulun açılmasını
Çünkü seni görmek vardı okulun koridorlarında
Seninle karşılaşmak
Ben defterimin arka sayfasına sana veremediğim duyguları yazarken
Sen adını ve sevdanı alnıma kazımış kalbime ilk aşkı yazmıştın
Senden sonra sana yazdıklarımın haberin yok
Ve her yağın yağmurda hala sensiz yürüyorum

Okuldan sonra her lacivert ceket beyaz gömlek gördüğümde
Sen gelirsın aklıma
Belki çocukluk belki delilik
Seversin demiştin ya benden sonrada
Sevemedim
O iki kelimeyi senden sonra adam gibi kimseye söyleyemedim

Belki hiç olmadın benim için
Belki de azdın
Olsun ben bütün şiirlerimi sana yazdım
Kim bilir hangi gün çıkacaksın karşıma
Ne zaman nerde anılacak geçmişimiz

Bana verdiğin bir kaç şeyi saklıyorum hala
Ve seni seviyorum hala
Ve bilmeni istemiyorum bütün bunları
Çünkü her şey el değmemişken güzel
Ve her şey biz kavuşmadığımız sürece güzel

Ne diyelim çocukluk işte
Belki de ilk delilik
Ama sen gönlüme sevdanın adını yazdın
Bense aşkına tutulmuş seni aramaktayım

Kim bilir bu yazdıklarım geçmişime itiraflarım
Kim bilir bu yazdıklarım kalbime kalleşliğim
Ve yine kim bilir sensiz hayatımda
Birlikte olduğum sevgiliye ihanetim...

Serdar Ünal

Seni Anlatmak

Seni anlatmak istedim yarına
Gözlerinden bahsetmek istedim
Sözlerini söyletmek istedim
O gül bakışlı umutlara...

Seni anlatmak istedim güle
Haykırmak istedim güzelliğini
Kıskansın solsun istedim
Sonra korktum ya bülbül;
Sana âşık olursa diye...

Seni anlatmak istedim yıldıza
Senin ışıltını görünce sönsün istedim
Ama korktum ya biri;
Yıldızım derse sana...

Seni anlatmak istedim Ankara'ya
Al ulan al başkent,
Al sana aşk demek istedim
Ama diyemedim ya kıskanırdı;
Yutarsa seni o koskoca şehir bir anda...

Seni anlatmak ne kendime ne sana
Seni anlatmak ne kaygı ne tasa
Seni anlatmak yaşamak,
Yaşamak seni anlatmak
Aslında...

Serdar Ünal

Seni Düşünmek

Düşünüyorum da
Düşünmelerin en güzeli seni düşünmek
Her şeyden çok seni istemek
Olmayacak dualara âmin demek
Öcakta yemeği unutmak
Ütü yaparken gömleği yakmak
Aklın sende kalması
Seni düşünmek

Her telefona sen diye koşmak
İzlenen filmlerde mutlu aşk sahnelerini
Kendine uyarlamak gibi bir şey
Seni düşünmek

Aynaya bakınca yansımanı görmek
Esen rüzgârda dokunuşunu hissetmek gibi
Yağmur yağdığında o toprak kokusunu
Senin kokunmuş gibi içine çekmek
Seni düşünmek

Güzel şey vesselam seni düşünmek
Düşünürken hayal etmek
Kendini sana vermek
Güzel şey vesselam

Serdar Ünal

Seninle Hayal Kurmayacağım

Seninle artık yaşamayacağım
İçimden seni çıkartım ben kalacağım
Ne gidişine ağlayacağım ne ferman yazacağım
Seninle ben olmayacağım

Seninle ölmeyeceğim
Seninle yaşayıp seninle gülmeyeceğim
Gözlerinle gülüşünü unutacağım
Seninle ilgili hiçbir şey hatırlamayacağım

Seninle anılmayacağım
Seninle uyumayacağım
Seninle uyanıp güne başlamayacağım
Seninle bırak bir şeyler inşa etmeyi
Seninle Hayal bile kurmayacağım...

Serdar Ünal

Sensizliğimin Benliği

Öylesine olacaktı gidişin demek
Sorgusuz sualsiz terk edişin
Oysa ne çok sevilmiştin sen
Kalp yasta akıl ise başta değil şimdi
Gözlerim tavanda bir o yana bir bu yana
Elim desen telefonda sanki arayacaksın
Kulaklarımda şarkımız dolaşırken
Gecenin karanlığı katliama yakın
Polis sirenleri mahalle kavgaları hep aynı bizim buralarda
Değişen bir tek ben oldum
Ruha döndüm sabah ölü gece yaşar oldum
Odamız resimlerinle dolu
Kimi yakılmış, bazısı da yırtılmış
Gel de kolaysa sen isyan etmesene
Katlansana sensizliğe
Nerdesin kiminlesin şimdilerde bilmiyorum
Tek şunu bil
Ben sensizliğimin benliğinde hâlâ yaşıyorum
Yaşamak denirse...

Serdar Ünal

Sensizliğin

Hüzün dolu gecelerimin
İsimsiz cisimsiz bir tadı oldu
Sensizlik
Kimi zaman zorlayan bazen de ağlatan
Çoğu zaman gözyaşlarımı dindirdim ama
Acımsı oldu sensizliğin

Seni bırakası gelmiyor yüreğimin
İçinde yaşatası gün geçtikçe içinde büyütmesi geliyor
Korkuyorum sana bu kadar bağlanmaktan
Ya kafayı yiyeceğim en sonunda
Ya da sensizliğin sessizliğinde ölüp gideceğim bu diyardan

Sensizliğin tadı acımsı
Canımı yakıyor son bakışın
Sensizliğin havası soğuk
Yüreğime işliyor sızın
Sensizliğin sonu yok biliyorum
Benim yüreğimin de vazgeçeceği yok
Bunu da bilmeni istiyorum

Serdar Ünal

Sokak Lambası

Yalnızlığın son durağı
Ey emektar sokak lambası
Dertlinin dert ortağı
Gecelere göz kırpan sokak lambası

Bir ayırır senin altında yürümesi
Haykırması bağırması
Kimi zamansa karşı evdeki pencerede
Sevgiliye bakması

Yar uyurken altında çaresiz beklerken delikanlı
Resmi yapılması gereken bir objenin sen
Sokak lambası

Kimisi altında içerken
Kimisi de buluşur
Nasıl bir tat vardır sende anlaşılmaz
Acısı tatlısı

Bazen olursun hasret kapısı
Bazen de buluşma noktası
Şiirlerimin vazgeçilmez parçası
İyi ki varsın sokak lambası

Serdar Ünal

Son Fasil

Yine hangi kayık da sabahladık bilmiyorum
Belimde o baş belası ayrı, gözler desen kan içinde...
Ne yapalım alışmışız bir kere
Senden sonra evin yolunu bulamıyorum...

Günler günleri kovaladı ayları
Sayamadım kaç mevsim geçti,
Kaç ay tutuldu güneşe ya da güneş kendi kendine
Öyle böyle onca gün, ay, yıl geçmiş sen gidince...

Yanımda taşıdığım eski püskü bir albüm kalmış elimde
Şanslısın yakmamış onu da içerken ısınıyım diye çöpte
Açıp bakıyorum ara sıra hatırlamak istemeyip de hatırladığım o gülüşüne
Ne edersin bizimkisi kuru avuntu işte...

...

Dün şöyle bir geçtim evinin önünden
Yeni kiracılar yerleşmiş oysa değişen kaçınıcı kiracıymış da
bizim sersemin haberi yokmuş
Yüzümde hafiften bir gülümseme çektim gittim oradan öylesine...

Gece soğuktan üşürken karıştırdım bizim emektar paltoyu
Cebinden yarı yanmış bir kâğıt çıktı
Biliyorum şimdi merak etmişsindir
Hangi tarihte karalamışım bilmiyorum dur bak söylüyorum...

" Yıllar sensiz mi geçecek
Yürek dayanır mı sensiz acılara
Ağla ey şarkı son mısralarıma
Nasıl...
Ah bu son fasıl sevdiğim gelecek..."

Serdar Ünal

Sonu Olmayan

Meçhule kalkan gemini yolcusuyuz ikimiz
Dönüş biletimiz yok
Sonu olmayan bir yola giriyoruz ikimiz
Ya öleceğiz ya da seveceğiz

Apansız uyanıyoruz geceleri ikimiz
Rüyalarımız kâbus oluyor ikimizden biri olmayınca
Sonu olmayan bir boşluğa yürüyoruz ikimiz
Ya ellerimizi tutup kaybolmayacağız
Ya da ayrı yönlerden kaybolacağız

Daha önce hissetmediğimiz bir duygu yaşıyoruz ikimiz
Âşık oluyoruz veya öle sanıyoruz
Birbirimizi düşünüyoruz ikimiz
Ya birlikte olacağız ya da acı çekeceğiz

Sonu olmayan bir sevdaya yelken açıyoruz ikimiz
Rüzgârımız hiç eksilmesin istiyoruz
Artık biz oluyoruz ikimiz
Ya bir daha ayrılmayacak gibi
Ya da bir beden olurcasına

Serdar Ünal

Umurumda Değil

Ki sen gidiyorsun
Kapı orda çek git
Öyle ise ben içiyorum
Masam da bira bardağım

Ki sen ağlıyorsun bu ayrılığa
Öyle ise ben gülüyorum
Bu veda ya

Ki sen özlüyormuşsun beni
Öyle ise ben seviyorum

Ki sen hâlâ beni soruyormuşsun
Öyle ise kayboluyorum
Ki sen hâlâ seviyormuşsun beni
Öyle ise umurumda değil
Sevgin, hiçbir şeyin...

Serdar Ünal

Umut

Bazen yürekte, bazense en derinde
Aslında o hep içimizde biz uzatmıyoruz
El vermiyoruz ki
Umutumuza yeşersin

Bazen sevdalıyken arıyoruz
Bazen dertliyken
Sıkışmadıkça ananımız yok içimizden
Oysa ne güzeldir umut dolu olmak

Umutum yok diyor
Kahırlanıyor ömrümüzü zehir ediyoruz kendimize
Vazgeçiyoruz yapabileceklerimizden
Kimi zaman yardım kimi zaman sıldan
Oysa bir el uzatsak içimizdekine
Umut bizde umut içimizde...

Serdar Ünal

Viran Şehir

Senin caddelerinde yaşamın belirtisi kalmamış
Kim bilir kimleri yuttu havan,suyun,kibirin
Binaların da geçmişten izler var
Hep yıkık dökük duvarlar

Çocuk sesleri duyulmaz olmuş
Oysa ne koştururduk bu yollar da
Dükkanlarda kapanmış
Bizim Ahmet ağabeyin bakkalı da
Ne sakızlar yürütürdük
Sonra da dayak yerdik
Hey gidi günler...

Dönüşüm sözde muhteşem olacaktı
Sana...
Benden aldıklarını geri isteyecektim
Ey koca viran şehir
Şimdi anladım ki
Sen
Benden de çulsuzsun
...

Serdar Ünal

Yetiş Neredesin?

Benim zamanım gelmiş gidiciğim
Kaç yıldır senden bir haberim
Kurumuşum bitmek üzereyim...
Yetiş Neredesin?

Kim bilir hangi mevsimdesin
şende benden bir habersin
Özledim delirmekteyim
Yetiş Neredesin?

Yârim neredesin sen
Gülüm çık gel sen
Bekle ben öleyim ki
O zaman gelesin...

Serdar Ünal